

عنوان مقاله:

سنجش شاخص های توسعه پایدار در جهت شکل گیری توسعه پایدار محله ای در شهر مهاباد

محل انتشار:

فصلنامه شهر پایدار، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ادریس پروزن - دانشجوی دکتری گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان، سمنان، ایران

زینب کرکه آبادی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان، سمنان، ایران

عباس ارغان - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

ناکامی ها در دستیابی به اهداف توسعه پایدار در توسعه های شهری در دهه های اخیر موجب تغییر رویکرد برنامه ریزان به سطح محلی گردیده است و اطلاع از وضعیت پایداری محلات گونه های بافت شهری می تواند نقشی موثر در برنامه ریزی ها و جهت گیری های توسعه پایداری داشته باشد لذا این پژوهش به شیوه توصیفی- تحلیلی با هدف تحلیل وضعیت شاخص های توسعه پایدار و پایداری محلات واقع در بافت های گوناگون شهر مهاباد از حیث چهار نوع بافت قدیمی، میانی، بافت جدید و اسکان غیررسمی بر مبنای 5 شاخص اصلی (کالبدی، اجتماعی- فرهنگی، اقتصادی، خدماتی و زیست محیطی) و 44 شاخص فرعی مستخرج، صورت گرفته که شاخص های اصلی به عنوان متغیر اصلی و پایداری محلات به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شده و آزمون پیرسون و تحلیل واریانس داده های بی مقیاس در محیط Spss و Excel نشان می دهد که بین سه شاخص اقتصادی، کالبدی و خدماتی، با شاخص تلفیقی همبستگی و رابطه معنی دار وجود داشته و همچنین تحلیل مسیر در نرم افزار Amos حاکی از ارتباط و تاثیر مستقیم و غیرمستقیم سه متغیر اصلی (شاخص های خدماتی، اقتصادی، کالبدی) بر روی متغیر وابسته پایداری محلات بوده است سپس بر اساس مدل موریس محلات مورد مطالعه رتبه بندی شده و نتایج مشخص می سازد رتبه محلات شکل گرفته در بافت میانی و قدیمی به دلیل نزدیکی به مرکز شهر و برخورداری بهتر، مطلوب تر و رتبه محلات جدید و اسکان غیررسمی که در دهه های اخیر توسعه یافته اند در رتبه های پایین تری از لحاظ مقایسه قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، محله پایدار، تحلیل مسیر، مدل موریس، شهر مهاباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1038259>

